

Andrzej Jaźwiec, Marian Piesyk

Mgr Stanisław Panaszek (1927-2008)

Rocznik Wieluński 8, 245-246

2008

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MGR STANISŁAW PANASZEK (1927–2008)

W dniu 29 czerwca 2008 roku zmarł mgr Stanisław Panaszek zasłużony pedagog, działacz oświatowy i społecznik, członek Wieluńskiego Towarzystwa Naukowego.

Urodził się 22 lipca 1927 roku w Mokrsku, pow. wieluński. Tam też uczęszczał do szkoły powszechnej. Jako kilkunastoletni chłopak, w latach 1943–45, pracował w charakterze robotnika przymusowego w zakładach Focke-Wulfa w Krzesinach pod Poznaniem. Po wojnie swe dalsze losy i drogę życiową związał z pracą w szkolnictwie. Najpierw jako nauczyciel niewykwalifikowany, w Dietrzkowicach i Janowie (1949–1950). Następnie, po uzyskaniu kwalifikacji pedagogicznych, w Mokrsku. W tym też czasie (1952) ukończył Liceum Pedagogiczne w Wieluniu. Młodemu pedagogowi powierzono kierowanie szkołą w Janowie (1952–1962), następnie w Kurowie (1969–1969). W międzyczasie uzupełniał swoją wiedzę i podnosił kwalifikacje, między innymi w 1955 r. był słuchaczem Państwowego Kursu Pedagogiczno-Społecznego w Warszawie. W 1978 ukończył zaocznie pedagogikę na Uniwersytecie Łódzkim i uzyskał stopień magistra. Prawie natychmiast po tym rozpoczął w Warszawie studia podyplomowe z zakresu pedagogiki. W latach 1969–1981 pełnił funkcję sekretarza powiatowego, następnie sekretarza rejonowego zarządu Związku Nauczycielstwa Polskiego, organizacji do której należał od początku swej kariery zawodowej. Przez krótki okres czasu, od 1 stycznia do 1 sierpnia 1982 r. praco-

wał jako pedagog w Poradni Wychowawczo-Zawodowej w Wieluniu. Następnie do lipca 1986 roku, czyli momentu przejścia na emeryturę, pełnił funkcję Inspektora Oświaty i Wychowania w gminie Osjaków.

Swoją niespożytą energię społecznika realizował nie tylko w pracy jako nauczyciel. Stanisław Panaszek był inicjatorem budowy Szkoły Podstawowej w Janowie (1958), należał do grona osób zaangażowanych w dokończenie realizacji placówki w Kurowie. Już jako emeryt, pracując w ośrodku wypoczynkowym ZNP w Toporowie, był wśród działaczy zaangażowanych w jego rozbudowę. W ZNP działał również po przejściu na emeryturę, jako członek Oddziałowej Sekcji Emerytów i Rencistów przy Zarządzie Oddziału w Wieluniu. Należał również do Towarzystwa Wiedzy Powszechnej, Towarzystwa Przyjaciół Wielunia i Ochotniczej Straży Pożarnej. Był wśród inicjatorów i współorganizatorów budowy pomnika ku czci poległych i pomordowanych w czasie wojny i okupacji nauczycieli z Wieluńskiego. W roku 1980 został opiekunem Miejsc Pamięci Narodowej w Wieluniu.

Za swą działalność i sukcesy w pracy społecznej i zawodowej otrzymał następujące wyróżnienia i odznaczenia:

- Srebrny Krzyż Zasługi (1963 r.)
- Złota Odznaka ZNP (1974 r.)
- Medal 30-lecia PRL (1974 r.)
- Złoty Krzyż Zasługi (1975 r.)
- Srebrny Medal Zasługi dla Pożarnictwa (1976 r.)
- Złoty Medal Zasługi dla Pożarnictwa (1980 r.)
- Srebrny Medal Opieki Miejsc Pamięci Narodowej (1980 r.)
- Medal 40-lecia PRL (1984 r.)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1984 r.)
- Medal 100-lecia ZNP (2005 r.)
- Odznaka za 50-letnią Przynależność do ZNP (2005 r.)

Żegnamy Cię Staszku. Na zawsze pozostaniesz w naszej pamięci, jako człowiek życzliwy, wspaniały społecznik o niespożytej energii. Na Twoją pomoc zawsze mogliśmy liczyć.

Andrzej Jaźwiec, Marian Piesyk